

РЕШЕНИЕ

№ 41198

гр. София, 09.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 11.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **8549** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145– 178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М. Е. Й., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет.3, ап.6, срещу Заповед ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/3828/Б2024 / 06.01.2025 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) С., потвърдена с решение № 22 – РД06 – 0061 от 24.06.2025 г., издадено от директора на Регионална дирекция за социално подпомагане (РДСП) С. – град.

С жалбата се иска съдът да отмени оспореното решение като незаконосъобразно и немотивирано и да бъде постановено решение, с което се разпорежи отпускане на пълния размер на целевата помощ.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и поддържа жалбата и моли да се уважи. Ответникът – директорът на Дирекция социално подпомагане – С., редовно призован, се представлява от юрк. З., която оспорва жалбата и предлага да не се уважава.

Административен съд - София - град, въз основа на доказателствата приема за установено следното:

Г-жа М. Й. е подала в дирекция „Социално подпомагане“ - Л. заявление-декларация за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл. 20, ал. 1 от ЗХУ, съгласно притежавано от нея ЕР на ТЕЛК №93109 от 11.09.2024 г. Жалбоподателката притежава множество ЕР на ТЕЛК, понастоящем действащото от които е № 90789 от 19.02.2025 г. със срок 01.02.2028 г. с определени 52 % трайно намалена работоспособност. Диагноза: Л., излизаща извън границите на една и повече посочени локализации на млечната жлеза.

На 14.11.2024г. на г-жа М. Й. е изготвена индивидуална оценка на потребностите, в която е

направено заключение с конкретни подкрепящи мерки: предоставяне на месечна финансова подкрепа и предоставяне на целева помощ за ползване на балнеолечение и/или рехабилитационни услуги. На 27.12.2024 г. с допълнителен лист с вх. №ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/3828/Б2024 от 27.12.2025 г. г-жа М. Е. Й. е представила в дирекция „Социално подпомагане“ - Л. документи за изплащане на целева помощ за ползване на балнеолечение и/или рехабилитационни услуги. Към допълнителния лист са приложени следните документи:

- Епикриза с ИЗ №17420/2024 г., издадена от Университетска болница „С.“;
- Амбулаторен лист №2409290АВ577 от 01.04.2024 г., издаден от д-р С. К., в който е посочено, че г-жа М. Й. има необходимост от провеждане на балнеолечение, рехабилитация, кинезитерапия, терапия на лимфедем, акупунктура, масажи;
- Фактура №[ЕГН] от 27.12.2024 г., ведно с фискален бон, издадена от „Медицински център-Физио БГ“ ЕООД за заплатена от г-жа М. Й. кинезитерапия (5 броя), в размер на 300,00 лв.;
- Фискален бон, издаден от „Джи Ес Рихаб“ ЕООД от 18.06.2024 г. за заплатени 120,00 лв.

Във връзка с подадените документи към допълнителния лист от дирекция „Социално подпомагане“ - Л. е изготвен социален доклад, в който е посочено, че г-жа М. Й. представя разходооправдателен документ за извършено балнеолечение и/или рехабилитационни услуги, в размер на 300,00 лв. (Фактура №[ЕГН] от 27.12.2024 г., ведно с фискален бон, издадена от „Медицински център-Физио БГ“ ЕООД за заплатена от г-жа М. Й. кинезитерапия (5 броя), в размер на 300,00 лв.). В социалния доклад е отразено, че в приложения фискален бон, издаден от „Джи Ес Рихаб“ ЕООД от 18.06.2024 г. е видно единствено, че са заплатени 120,00 лв. Към него няма приложена фактура и от него не става ясно за каква услуга и от кого е заплатена сумата - 120,00 лв. Със Заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/3828/Б2024 от 06.01.2025 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л., на г-жа М. Е. Й. е отпусната целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги по чл. 76, ал. 1 от ЗХУ, в размер на 300,00 лв., считано от 01.12.2024 г. Заповедта е връчена на 13.01.2025 г. и срещу нея е подадена жалба с на 27.01.2025 г. до директора на РДСП – С. град.

Решаващият орган, след като е разгледал отправената до него молба е постановил решение № 22 – РД06 – 0061 от 24.06.2025 г., с което е отхвърлил жалбата и е потвърдил заповедта на ДСП – Л..

В хода на съдебното производство са приети като доказателства представените с административната преписка писмени документи и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата до съда е подадена в срока по чл. 149, ал.2 от АПК от активно легитимирана страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 65, ал. 1 от ЗНУ. При издаването на заповедта е спазена предвидената в закона писмена форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗХУ и Правилника за прилагането му.

В съответствие с разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК съдът следва да се произнесе по законосъобразността на обжалвания административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона, по чл. 146, т.1 - 5 от АПК.

Общественият отношения, свързани с интеграцията на хората с увреждания, са уредени в Закон за хората с увреждания /ЗХУ, обн. ДВ, бр. 105/18.12.2018 г. в сила от 01.01.2019 г. /. Този закон

урежда обществените отношения, свързани с упражняването на правата на хората с увреждания в Република България.

Разпоредбата на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗХУ, предвижда, че хората с увреждания имат право на финансова подкрепа в зависимост от потребностите им, определени в индивидуалната оценка по чл. 20 от същия закон. Подкрепата, визирана в ал. 1 е предназначена за компенсиране на разходите, свързани с преодоляване на затрудненията, предизвикани от вида и степента на увреждане. Съгласно чл. 69 от същия закон, финансовата подкрепа за хората с увреждания се състои от два компонента: 1. месечна финансова подкрепа съобразно степента на увреждането; 2. целеви помощи съобразно вида на увреждането. Според нормата на чл. 72, т. 4 от ЗХУ, целевите помощи по чл. 69, т. 2 се предоставят за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги. Разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от ЗХУ, предвижда, че право на целева помощ по чл. 72, т. 4 от същия закон имат хората с трайни увреждания с над 90 на сто намалена работоспособност, децата с трайни увреждания и военноинвалидите, която целева помощ се предоставя веднъж годишно при наличие на медицинско предписание от лекар специалист за необходимостта от провеждане на балнеолечение и/или рехабилитационни услуги, съобразно конкретните им нужди. Целевата помощ по ал. 1 е в размер до 80 на сто от линията на бедност за съответната година, но не повече от действително направения разход съгласно представените документи - чл. 76, ал. 2 от ЗХУ. Чл. 76, ал. 4 от същия закон предвижда целевата помощ да се отпуска, когато за същия период услугите по ал. 1 не са ползвани на друго правно основание, като съгл. ал. 5 на същата разпоредба целевата помощ се изплаща на лицата по ал. 1 след представяне на разходооправдателни документи за извършено балнеолечение и/или рехабилитационни услуги.

Според чл. 76, ал. 1 ЗХУ, хората с трайни увреждания с над 90 на сто намалена работоспособност, децата с трайни увреждания и военноинвалидите имат право на целева помощ по чл. 72, т. 4, която се предоставя веднъж годишно при наличие на медицинско предписание от лекар специалист за необходимостта от провеждане на балнеолечение и/или рехабилитационни услуги, съобразно конкретните им нужди.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят отговаря на горните изисквания и такава целева помощ е отпусната.

Спорът в настоящото производство е досежно размерът ѝ. Съгласно чл. 76, ал. 4 и ал. 5 от ЗХУ, целевата помощ се изплаща на лицата след представяне на разходооправдателни документи за извършено балнеолечение и/или рехабилитационни услуги.

В чл. 82, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ППЗХУ е регламентирано, че в случаите на предоставена целева помощ по реда на чл. 76 от ЗХУ хората с трайни увреждания подават в дирекция „Социално подпомагане“ следните допълнителни документи: Медицинско предписание от лекар специалист за необходимостта от провеждане на балнеолечение и/или рехабилитационни услуги; Разходооправдателен документ за извършено балнеолечение и/или рехабилитационни услуги, а в ал. 4 изрично са уточнени изискуемите документи: медицинско предписание от лекар специалист за необходимостта от провеждане на балнеолечение и/или рехабилитационни услуги; първичен счетоводен документ съгласно Закона за счетоводството или фактура съгласно Закона за данък върху добавената стойност, издаден на името на правоимащото лице за действително направения разход за периода на престой – за предоставено балнеолечение и/или рехабилитационни услуги, нощувки, храна, такси – в оригинал; първичен счетоводен документ съгласно Закона за счетоводството или фактура съгласно Закона за данък върху добавената стойност, издаден на името на придружителя на правоимащото лице, ако ползва такъв, за действително направения разход за периода на престой – нощувки, храна, такси – в оригинал; документ, издаден от съответния обект или от специализирана болница за рехабилитация, където е предоставено

балнеолечение и/или рехабилитационни услуги, с които се удостоверява реалното ползване на услугите и че за посочения период същите не са ползвани на друго правно основание – в оригинал; екземпляр от заповедта за отпускане на помощта по чл. 83, ал. 4.

Никъде в административната преписка не фигурира, а и от страна на жалбоподателката не се твърди да е представила фактура за процесната сума 120 лв., представляваща разликата между претендираната и де факто отпуснатата сума от ДСП. Административният орган не може да отпусне финансова помощ, за чието доказване и извършване не са изпълнени императивните изисквания на чл. 82, ал. 4 ППЗХУ.

От страна на оспорващата не се ангажират писмени документи, от които да е видно, че тя е била в обективна невъзможност да се снабди с фактура за процесния разход, както и че процедурата, фигурираща в касовия бон се отнася за нея конкретно.

Предвид така установеното, издадената заповед като правилна и законосъобразна следва да бъде потвърдена, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 57-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Е. Й., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], С. - град, [улица] ет.3 ап.6 срещу Заповед ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/3828/Б2024 / 06.01.2025 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) С., потвърдена с решение № 22 – РД06 – 0061 от 24.06.2025 г., издадено от директора на Регионална дирекция за социално подпомагане (РДСП) С. – град.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.